

Sygn. akt IV CSK 423/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa Z. W.
przeciwko S. [...] w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 stycznia 2017 r., opartej na obu podstawach kasacyjnych przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c., powód Z. W. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem „w niniejszej sprawie istotnego zagadnienia prawnego na gruncie wykładni art. 746 § 1 zd. 2 w zw. z art. 735 § 1-2 i 744 k.c. polegającego na wyjaśnieniu czy rozwiązanie przez zleceniodawcę odpłatnej umowy zlecenia dotyczącej prowadzenia przez zleceniobiorcę postępowań sądowych i egzekucyjnych za wynagrodzeniem (w wysokości zasądzonych przez sądy i komorników kosztów zastępstwa procesowego) skutkuje wyłączeniem stosowania art. 746 § 1 zd. 2 k.c. i przejęciem przez zleceniodawcę obowiązku prowadzenia tych postępowań w okresie po rozwiązaniu umowy zlecenia oraz jakie znaczenie w tym kontekście mają zdarzenia uniemożliwiające egzekucję (takie jak umorzenie postępowania z powodu bezskuteczności egzekucji) lub czynności obejmujące zbycie przez zleceniodawcę wierzytelności z tytułów wykonawczych obejmujących zasądzone koszty zastępstwa procesowego. W związku z tym, wyjaśnienia wymaga również czy zapłata wynagrodzenia należnego zleceniobiorcy za czynności wykonane przez niego do dnia rozwiązania umowy może być uzależniona od wyegzekwowania tego wynagrodzenia przez zleceniodawcę w okresie po rozwiązaniu umowy czy też strony powinny rozliczyć się ze sobą z dniem rozwiązania umowy bez uzależniania takiego rozliczenia od faktu wyegzekwowania bądź niewyegzekwowania zasądzonych kosztów zastępstwa. Za przyjęciem skargi do rozpoznania przemawia także jej oczywista zasadność wynikająca „z niewykonania przez Sąd Apelacyjny w [...] I Wydział Cywilny zaleceń Sądu Najwyższego zawartych w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., IV CSK 697/15 zgodnie z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 386 § 6 k.p.c. oraz art. 398²⁰ k.p.c. (...) a ponadto z „oczywistego naruszenia art. 123 § 1 pkt 1 k.c. w zakresie oddalenia powództwa co do kwoty 31.246,30 zł polegającego na uznaniu, że kwota ta uległa przedawnieniu (...)”.

W odpowiedzi na skargę pozwana S. [...] w G. wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania bądź o jej oddalenie, a ponadto o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli zachodzi (co najmniej) jedna z wymienionych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez stronę składającą wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Uzasadnienie wniosku powodu warunkom tym nie odpowiada.

Skuteczne powołanie się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga przedstawienia określonego, dotychczas nierozwiązanego problemu prawnego o charakterze abstrakcyjnym, wskazania przepisów stanowiących źródło jego powstania, zaprezentowania argumentacji przekonującej o istnieniu na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych i świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu, a ponadto wskazania, dlaczego jest ono istotne.

Uzasadnienie wniosku powoda nie zostało skonstruowane w taki wymagany sposób. Skarżący nie przedstawił argumentów, które miałyby przekonać, że którakolwiek ze wskazanych przez niego kwestii stanowi istotny, abstrakcyjny problem prawny, którego rozwiązanie stwarzałoby poważne trudności i wymagało rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. W rzeczywistości żadna z nich nie nosi cech istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., natomiast wiążą się one jedynie z wątpliwościami skarżącego odnośnie do prawidłowości dokonanej przez Sąd odwoławczy wykładni umowy, na której skarżący opierał swoje żądania.

Niewykazana pozostała także przyczyna przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Prawidłowe uzasadnienie wniosku odwołującego się do tej przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania wymaga przedstawienia stosownej argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw kasacyjnych.

Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów postawionych w skardze kasacyjnej. Z tego względu powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno koncentrować się na argumentacji prawnej odrębnej w stosunku do merytorycznej motywacji skargi i zmierzać do wykazania „oczywistości” w rozumieniu powołanego przepisu.

Tych założeń nie spełnia uzasadnienie wniosku powoda, które sprowadza się do powtórzenia niektórych zarzutów skargi. W uzasadnieniu brak tego, co stanowi istotę przyczyny przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., a więc argumentacji prawnej przekonującej, że zarzucane w skardze naruszenia prawa miały oczywisty, kwalifikowany charakter, co mogłoby ewentualnie prowadzić do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną. Skarżący, uzasadniając twierdzenie o oczywistej zasadności skargi, odniósł się do kwestii tak szczegółowych, że ich rozstrzygnięcie wymagałoby przeprowadzenia dokładnej analizy, w okolicznościach sprawy, na co nie ma miejsca w postępowaniu ograniczonym do oceny spełnienia przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O zwrocie kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanej rozstrzygnięto stosownie do § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.).

aw

jw